№7
(66)
Листопад
2017
рік

25 плюс

Ключем до знань відкриємо майбутнє!

Газета ВПУ №25

Щастя — це не життя без турбот і печалей, щастя — це стан душі.

Сміливість — половина щастя

Народна мудрість

Училище вітає нового президента!

Я, **Трубнікова Олеся Вікторівна,** навчаюсь вже другий рік на живописця , оформлювача вітрин будівель та приміщень.

Хочу стати президентом щоб зробити наше студентське життя більш комфортним та незабутнім.

Моє життєве кредо: *«Не кажи світові про те, що ти хочеш зробити – покажи, як ти робиш».*

Передвиборча програма

Зробити Wi-Fi доступним учням.

Змінити зовнішній вигляд училища.

Організувати збір макулатури з метою: зібрати кошти на облаштування затишної зони відпочинку на другому поверсі де кожен учень може пообідати.

Зібрати благодійну допомогу хворим дітям,бійцям АТО; відвідувати дитячі будинки.

Проводити тематичні дискотеки та концерти на свята.

Запровадити конкурс Міс і Містер.

Створити дошку вітань.

XXI століття

Чи не всі підлітки на сьогоднішній день керуються аксіомою – «Куритимеш – помреш, питимеш – помреш, роби що хочеш, та всеодно вкінці – помреш». Вони курять, п'ють, вживають надмірну нецензурну лексику, ведуть розкутий спосіб життя.

За проведеними дослідженнями та опитуваннями різних видань, я зрозуміла, що більшість підлітків обрали собі такий спосіб життя, щоб бути такими як всі і не виділятися.

Давайте реально подивимося на ситуацію – яка дитина народиться в матері, яка палить та п'є, і чого вона зможе її навчити? Як правильно тримати цигарку чи пляшку з пивом?

Звісно, це ваш вибір, ваше життя, але я б задумалася на вашому місці, адже ні одна мати не пробачить собі в житті, якщо через її провину дитина народиться хворою.

Я – за здоровий спосіб життя! Будьмо розумними та дбаймо про своє майбутнє…

Мазур Марина, учениця 13 групи.

З Днем студента!

Роки студентства - найбільш яскраві, насичені та найкращі роки у житті кожної людини, адже цей період відзначається особливими змінами, важливими подіями та неймовірними моментами.

До святкування Дня студента учні нашого училища разом із педагогом-організатором - Вигоняйло Анастасією Валеріївною, підготували та провели розважально-концертну програму.

Сценки зі студентських буднів, цікаві історії та запальний сюжет - основна програма, що була представлена увазі глядачів.

Музичні та гумористичні номери не залишили байдужими нікого в залі.

На завершення свята для учнів нашого училища була організована святкова дискотека.

Дякуємо усім, хто долучився до організації та проведення Дня студента!

Пам'ятати минуле - берегти майбутнє!

21 листопада наша країна відзначає День Гідності та Свободи, ця дата є переломною в новітній історії України, оскільки саме у цей день розпочалася Революція Гідності, яка стала символом боротьби за свободу та гідність.

Учні та викладачі ВПУ №25 відвідали Хмельницький обласний музей, який спільно з хмельничанином, членом Національної спілки фотохудожників України – Сергієм Аніськовим, організував мистецький проект «Революція: простір гідності, свободи і єднання».

Проект покликаний актуалізувати образи борців за свободу України, показати, що події Революції Гідності – це не окрема історична мить, а одна із ланок боротьби українців. Простежити цей шлях запрошені мали можливість за допомогою живописних полотен, скульптури, кераміки з музейної колекції та фотографій.

Для учнів для викладачів училища була проведений виховний захід, під час якого Смолій Оксана Іларіонівна, викладач історії – підготувала інформацію про становлення Дня Свободи та основні дати Революції Гідності, які стали переломними моментами у формуванні новітньої української історії. Учні читали патріотичні вірші.

Наші у КВК!

2 листопада 2017 року відбувся зональний тур обласного конкурсу **КВК «Проф.фест»** серед учнів професійно-технічних навчальних закладів області.

Участь у КВК «Проф.фест» взяли 7 команд з Хмельницької області. Команди підготували змістовну програми виступів, представили багато цікавих та позитивних номерів, якими посмішили глядачів, а патріотична пісня нашої команди підняла на ноги увесь глядацький зал.

Дякуємо усім учасникам нашій команди **«ПРАКТИКАНТ»**

Капітан команди – Анастасія Герасимчук, учениця 21 групи;
Грисевич Анастасія, учениця 21 групи;
Гриньков Влад, учень 21 групи;
Москальчук Анатолій, учень 21 групи;
Макеєва Вікторія, учениця 23 групи;
Паламарчук Вікторія, учениця 23 групи;
Жиловський Максим, учень 32 групи;
Поздняк Володимир, учень 12 групи;
Мартинюк Богдан, учень 12 групи.

Ми пишаємося нашими учнями і бажаємо їм подальших успіхів та перемог.

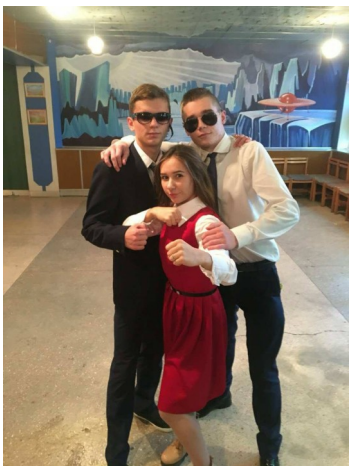

Слово випускниці...

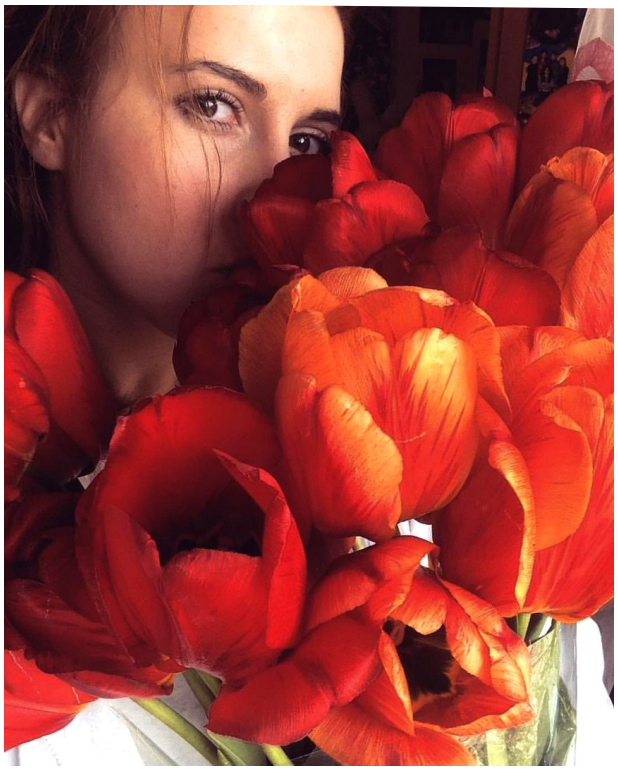

Практично усі після закінчення школи, вступаючи у нове доросле життя навіть близько не мають уявлення, що вони хочуть у подальшому та з чим пов'язати своє життя. Звісно хтось ще з дитинства має якусь мрію та ціль і після закінчення школи з легкістю приймають рішення, що їм робити далі, де та на кого навчатись, та маленькими кроками прямують до цілі.

Не скажу, що буде погано піти навчатись на професію до якої, в принципі, ви ставитесь байдуже та йдете навчатись, щоб поки хоч десь відмотати свій "термін".

Багато людей навіть у зрілому віці не знають, що їм насправді потрібно та яке їхнє покликання, не говорячи вже про підлітків, які ще толком нічого не бачили та не спробували у цьому житті.

Що можу сказати, практично будь-яка професія колись та знадобиться в житті, тому казати, що ви потратите декілька років даремно, безглуздо. Навчання - це є навчання, це розвиток, нові знання, нові люди, нові обставини та події у житті. Хтось може здобути якийсь розвиток навіть не завдяки урокам та предметам, а завдяки обставинам, розмовам — духовно збагатитись та взяти урок для життя, що є не менш важливо.

У випадку зі мною, я так само як і безліч моїх підлітків навіть приблизного уявлення не мала, куди мені вступати навчатись. Завдяки мамі, яка мене ледь не за руку вела у навчальний заклад, який звісно ж обрала вона, я вступила та навчалась на живописця.

Не скажу, що саме про цю професію я завжди мріяла. Хоча, не сперечаюсь, з дитинства я любила малювати та робити щось своїми ру-

ками, але це, мабуть, як і усі діти - різні подарунки близьким на свято. Для мене це було щось типу хоббі. Та й любила робити рідним приємно. Так як у дитинстві я не бігала з повними кишенями грошей на покупки, тому доводилось викручуватись та робити подарунки з підручних засобів.

Мама завжди казала, що якби у мене не було до цього таланту то навіть якусь звичайну квітку я б не змогла намалювати та й не хотіла б, так як мені було б це не цікаво. І цю думку також я не можу заперечити.

Під час навчання я почала все більше і більше вникати в тему мистецтва, цікавитись нею та по-трішки віднаходити себе в цій справі. З часом це стало більше аніж хоббі, це стало невід'ємною частиною мого життя. Мабуть, саме завдяки таким практикам люди і віднаходять себе та своє покликання. Адже якщо не спробуєш, то звідки будеш знати чи це твоє, правда ж?

Ось саме тому все навчання не проходить даремно. Можливо, професія, яку ви обрали щоб просто десь навчатись, з часом, так як і для мене, стане чимось більшим. Ви зробите з цієї професії кар'єру, можливо, будете заробляти немалі гроші, здобудете повагу оточуючих. Якщо ні, то це також не біда, навчатись та шукати себе ніколи не пізно. Після закінчення одного навчального закладу можна з легкістю піти навчатись в інший заклад, і знову в інший, і так далі, поки ви будете до чогось прагнути та чогось по-справжньому хотіти.

Йдіть до своєї мрії, не зважаючи, скільки на це піде часу та пройдених доріг, але завжди пам'ятайте, що б не було, найважчою професію завжди буде — вміння залишатись **Людиною!**

Худецька Ірина, дописувач "25ПЛЮС",
випускниця 2016 року

Ви насправді живете?

Таке просте питання і така очевидна відповідь, але Ви все одно чомусь не можете дати відповідь та похмуро дивитесь у сторону.

Наскільки Ви живі?

На все є свої терміни та пояснення. Можна жити в півсили, можна раз через раз, можна зовсім не жити, а можна мати життя та не відчувати його смак.

Можна губитися в буднях, забувати про те, що вмієте радіти, посміхатись, сумувати. Можна стояти на місці та проклинати весь світ за ваші невдачі та за те, що все добре там де вас немає, проклинати свої мрії за те, що не збулись. Можна читати новини не вникаючи в їх сенс. Читати підручники, отримувати освіту, не знаючи навіщо, робити різні справи і не бачити сенсу в жодній з них.

Ви забули, що означає жити, тому що на вас накинулися тривоги, печалі - дражливо прекрасні для когось іншого. Серце порожнє, люди вилюблені, час витікає, дні сухі і не приносять користі, все йде так рівно, так бридко, так в нікуди.

І ви не знаєте, як реабілітуватися. Щасливе життя не поспішає початися, нові люди зраджують не гірше старих, все повторюється знову і знову, і все тьмяніє, і хлопець в переході співає про те, що "виходу немає", і ви з ним подумки погоджуєтесь. І туга в цей раз здобуває перемогу, а час понуро дивиться на ваше життя і сумує від того, наскільки бездарно воно витрачається.

А життя починається просто - з банального усвідомлення. Серце повинно знати, навіщо воно б'ється, дні повинні знати, навіщо проходять, доля, підкидаючи шанси на удачу, повинна бути впевнена, що ви розпорядитесь ними правильно. Усвідомлення життя і є життя. Коли ви дзвоните в 5 ранку людині з минулого, коли ви купуєте непотрібні речі, коли вчитесь в неулюбленому вузі, працюєте на роботі, яку ненавидите, коли обіймаєте людину і подумки морщитесь, коли їдете в місто, де вас не чекають, ви питаєте себе "а воно мені треба?".

І коли ви чесно відповісте на це питання, коли почнете шукати відповіді перед кожним вчинком, коли викинете все непотрібне, пережите, вижите, даючи дорогу чомусь новому, коли ви скажете світові про своє існування, продовжуючи жити і творити, коли зміниться щось всередині вас, а не зовні, коли ви зізнаєтесь в своїй слабкості перед звичкою бути нещасними, коли ви зрозумієте, що жити набагато простіше, ніж здається, варто тільки надати своєму існуванню крапельку усвідомлення, коли прокинетеся черговим ранком, точно знаючи, навіщо проживаєте прийдешній день, тоді я буду за вас спокійна.

Ви абсолютно живі…

Худецька Ірина, дописувач "25ПЛЮС",
випускниця 2016 року

Сила кохання

Кожен рано чи пізно знайомиться з таким словом як «кохання». Кохання – це чарівне слово, почуття, але воно є також болючим насправді. Люди закохуються один в одного, почувають себе щасливим поруч з коханою людиною, створюють свою сім'ю. Але є такі люди, яким не пощастило і вони не змогли знайти своє кохання, такі люди, на жаль, страждають усе життя.

Кохання для кожного різне почуття, тому що кожен розуміє значення цього слова по-різному.

Звісно – це найкраще, що є на цілому світі. Воно змінює людину. Душа наповнюється світлом та теплом, таке відчуття, ніби там – розквітає чарівна квітка.

Про кохання написано багато віршів, пісень, романів, драм, елегій. Заради кохання багато зважувались на шалені вчинки, жертвував собою.

Моя думка така: кохання – велика сила, яка здатна врятувати світ (без кохання люди – не люди), і в той же час – розірвати на шматки.

Хапко Діана, учениця 13 групи.

Шановні наші учні!

Вітаємо Вас з міжнародним Днем студента - святом молодості, творчості, пошуку та відкриттів!
Студентські роки - це незабутній період у житті.
Ви - допитливі, талановиті, вмієте мріяти і творити.
Ставайте добрими фахівцями обраної Вами професії.
Будьте вдячними своїм викладачам, які передають Вам свій досвід і мудрість.
Бажаємо всім Вам щастя, здоров'я, творчого натхнення, успіхів у навчанні, добрих справ в ім'я України! Нехай у Ваших серцях назавжди збережеться романтика студентських літ!

Редакція "25ПЛЮС"

Редактор:
Карина КОСТЕНКО
Над номером працювали:
Єлизавета Назарова
Марина Мазур

Вище професійне училище №25

25плюс

Адреса: м. Хмельницький, Проспект Миру, 61/3 Телефон: 74-24-27
Сайт: www.vpu25.km.ua/
Ел.пошта: red.plus25@ukr.net

Редактор-консультант:
Оксана Костенко
Консультанти з питань інформації:
Людмила РОМАНОВА,
Валерій МАРЦЕНЮК
Адміністратор сайту:
Максим СЕРДЕГА